

— **Sestanek učitelstva ljubljanskih obrtno-nadaljevalnih šol** je v soboto dne 11. novembra ob 18. uri na I. mestni deški ljudski šoli. Dnevni red: terjatev za ostalega plačila.

— **Všetje službenih let.** »Nar. Prosveta« poroča: U 229. br. Službenih Novin od 14. oktobra t. g. objavljeno je zakonodavno rešenje, kojim se sve ratne godine priznaju za godine stalne učiteljske službe za povišicu in penziju svima onim učiteljima koji po svršetku škole zbog ratnih događaja nisu mogli odmah biti postavljeni za učitelje. — Pošto ovo rešenje stupa na snagu od dana kad je obnarodovano u Službenim Novinama, to skrećemo pažnju svima na koje se, odnosi, da se istim koriste.

† **Božičnik Roman.** Tužno jesensko vreme je bilo, ko smo položili na konjiškem pokopališču dne 19. oktobra t. l. mladega tovariša v grob. Rojen v Lovranu, je bežal z materjo v Maribor, kjer je l. 1921. že zapisan smrti, napravil zrelostni izpit. Skočil je iz bolniške postelje kljub prepovedi zdravnik in usmiljenke ter dosegel svoj cilj. Na Skomariju v sredi zelenega Pohorja je bila njegova prva in — zadnja služba. Mladi tovariš, bodi Ti zemlja naša lahka!

† **Jakob Pukmeister.** Dne 30. avgusta t. l. je umrl v celjski bolnici po kratki bolezn tovariš Jakob Pukmeister, nadučitelj v St. Jederti nad Laškim. Zaradi skupščine na Bledu in prepozne obvestitve ni bilo tolike udeležbe, kakor si je zaslužil v poslednje slovo, predragi tovariš! Jaka, lani si mi obljubil, da se letos gotovo vidi v in spiševa zanimivo kroniko naše šole, a — ne bova je pisala nikdar, nikdar več! Kruta smrt Te je prehitro, prezgodaj izrgala iz rok tvoje nad vse ljubljene soproge in dragih otrok. Smrtna kosa žanje neizprosno po naših vrstah, ugrabila je tudi Tebe, ki bi bil rad, še prav rad živel. — Naš Jaka Pukmeister se je porodil leta 1870. v Grižah pri Zalcu, maturiral l. 1889. v Mariboru. Svojo prvo učiteljsko mesto je dobil v nemčurškem trgu Vitanje, zatem pa v Čadramu, kjer se je poročil s Pepco Ogrizekovo, in v Črešnjevcu. L. 1897. se je preselil s svojo družino kot šolski vodja na Kebeli. Tu se je pričelo njegovo delovanje tudi izven šole. Poleg dela in truda pri zidanju šole (II. in III. razred), je novno preuredil šolski vrt, zasadil lepo drevnino, potem pa hajdi na polje. Tam je zasadil s svojimi učenci sadna drevesa, ki so ravno letos kot v zahvalo svojem vzgojitelju bogato rodila. — Učiteljska usoda ga je nazadnje poslala k sv. Jederti, kjer je dokončal pot življenja. Dragi Jaka, bil si izvrsten učitelj, zvest tovariš in skrben čebelar. V Tvojem razredu so bili učenci steno-grafi, mladi čebelarčki, ki so Te ljubili kakor Ti nje. Kaj poredijo Tvoje ljubice čebelice, ko ni več k njim njihovega čebelarja - učitelja. Nebroj čebelic upeša med svojim delom in za vedno zapusti svoje domovanje. Tako si tudi Ti, predragi tovariš, šel za Tvojimi čebelicami, zapustil si pa nevtolajljivo soprogo z ljubljenimi otroci. Spaval mirno, dragi tovariš! — A. S.

— **Umrla je v Premurju učiteljica gospa Antonija Gasperinova.** Bila je prvovrstna učna moč; z njo je izgubilo šolstvo v Premurju eno najinteligentnejših tovarišic — blag je spomin!

— **Uživanje državne preskrbnine** (mirovne, vdovnine, vzgojnine odnosno sirotnine) v inozemstvu, dovoljuje ministristvo financ. Prošnjam za uživanje preskrbnine v inozemstvu je priložiti domovnico, mirovinski dekret in pa listino, ki dokazuje, da je prosilec res primoran stanovati v inozemstvu. Prošnje je opremiti s kolkom 1 Din. Preskrbljenci, ki žive v inozemstvu, vlagajo prošnje pri naših poslanstvih, v Sloveniji živeli preskrbljenci pa pri delegaciji ministrstva financ.

Preskrbnina po umrlih aktivnih in umrlih civilnih in vojaških uslužbenih. Na pristojnem mestu smo doznali, da vlagajo svoji po aktivnih in umirovljenih, civilnih in vojaških uslužbenih pogosto svoje nezadostno opremljene prošnje za nakazilo preskrbnine pri delegaciji ministrstva financ. Da se pospeši nakazovanje preskrbnine, naj svoji po umrlih civilnih in umirovljenih drž. nastavljenih vlagajo pismene prošnje za nakazilo posmrtnine, vdovnine, vdovske odpravnine in sirotnine na ono naznačujočo oblastvo, kateremu je bil umrli uslužbenec podrejen, oziroma ki ga je upokoilo. Prošnje za nakazilo posmrtnine, vdovnine in vzgojnine je opremiti s sledečimi prilogami: 1. mrtvaški list, 2. poročni list, 3. potrdilo župnega urada, da sta zakonska do smrti živela v zakonski zvezi, 4. krstne liste (matične izpiske) otrok, 5. poročilo županstva, da so otroci nepreskrbljeni in v polni oskrbi matere. Če bi ne bilo vdove ali zakonskih potomcev, ki so se nahajali v oskrbi umrlega se sme izplačati posmrtnina po umrlem uslužbencu tudi drugim osebam, ki dokažejo, da so stregle umrlemu pred njegovo smrtjo ali plačale pogrebne stroške iz svojega. V takem slučaju je priložiti prošnji mrtvaški list, saldirane račune o pogrebni stroških ali pa potrdilo župnega ali občinskega urada, ali zdravnikarja, ki je pokojnega zdravil, da je prosilec stregel umrlemu pred njegovo smrtjo. Vdova po drž. uslužbencu, ki se zopet poroči, si lahko obdrži vdovnino za služaj, da zopet postane vdova ali pa da si da izplačati odpravnino. Prošnji za vdovninsko odpravnino je priložiti poročni list. Prošnjam za sirotnino je priložiti: 1. mrtvaški list očeta in matere, 2. poročni list staršev, 3. če se je mati zopet poročila, poročni list ali dokaz, da mati ne sme dobiti preskrbnino ali da je na podlagi sodniške odredbe zgubila pravico do preskrbnine, 4. krstne liste otrok, 5. odkok s katerim je bila mater eventuelno nakazana preskrbnina, 6. varuški dekret, če niso bile sirote za polnoletne spoznane, 7. če je oče umrl v aktivni službi, je v prošnji navesti tudi njegov službeni položaj, če je umrl v pokolu, je priložiti prošnji njegov mirovinski dekret, 8. potrdilo, da je sirota nepreskrbljena in v oskrbi varuha. Prošnja za nakazilo preskrbnine, potrdila v mirovinskih zadevah in vse priloge prošnje so kolka proste.

— **Učiteljske zakonske dvojice** se opozarjajo na razpis nadučiteljske in učiteljske službe na trirazrednici v Koprivniku (gl. Učit. Tov. št. 43!).

Buči, buči morje Adrijsko, od nekdaž bilo si slovansko!

Naša samoizobrazba.

— **Predvanje univerzitetnega prof. Vebra.** (5. novembra): Načelne postavbe — 1. del analitične psihologije. § 1. Temeljni pojmi analitične psihologije. 1. Pojem doživljanja; 2. pojem duše; 3. pojem subjektivnosti in objektivnosti; 4. pojem imanentnosti in transcendentnosti; 5. pojem zavednosti in nezavednosti. — Predavanje se vrši v ljubljanski realki.

— **«Zakaj ne doseže učitelj vseh zakonitih učnih in vzgojnih uspehov v šoli, predavala pri Logaškem krožku »Učit. društva za logaški okraj« tov. gđc. Hribernik, dne 14. okt. t.**

Zader je trn v telesu naše države; delujmo, da postane oko Jugoslavije.

Nove knjige in druge publikacije.

— **kpl Marica Stepančičeva — Gregorčič, Slovensko - italijanska slovnica.** Cena knjigi je Din. 24. Knjiga se dobi v knjigarni »Nova Založba«, Ljubljana, Kongresni trg št. 19.

— **kpl Valutno vprašanje, spis dr. Juro Jan, odvetnik v Mariboru.** Samozaložba, Tisk Mariborske tiskarne. Stane 16 Din. Strani 90.

— **kpl Dožičniko je »Posebno ukoslovje zemljepisnega pouka na osnovnih šolah.** Za učiteljska priredil: Fr. Fink. Izda Slov. Šol. Mat. — Se še povrnemo!

— **kpl Zbrani spisi za mladino od Mat. Valjavca.** Izdala in založila Učiteljska tiskarna. Priredila Fr. Erjavec in Pavel Fleré. Z risbami okrasil Rajko Šubic. Cena elegantno vezani knjigi 30 Din.

— **kpl Unifikacija in reforma osnovne nastave, osobitih obzirih na izobrazbu učitelja.** Sestavil J. Radovanovič, zem. skol. nadzornik u Splitu. Cena 5 Din. — O delu, ki ga toplo priporočamo učitelstvu še podrobno izpregovorimo. Brošuro dobe okrajna učiteljska društva v razprodajo, ker je nujno potrebno, da se učitelstvo seznanji s tem našim načelnim vprašanjem.

Tužna Istra, joči, joči, joči; ko bo solz do vrha polna kupa, bo srce do vrha polno upa, da Ti odrešnja dan napočil!

Naše narodno prosvetno delo.

— **p Za Miklavžev večer in za Božičnico** je sestavil tovariš Anton Kosi v Središču ob Dravi v obliki kratkih spevoigrice primerno gradivo (petje deklamacije in dramatičen prizor), ki ga prav rad posodi v rokopisu poedinim šolskim vodstvom pod pogojem, da plačajo v »Fond za ubožne šolarje v Središču« znesek 8 Din. Event. naročilo je nasloviti na šolsko vodstvo v Središču ob Dravi.

Književnost in umetnost.

— **k Dr. Juro Jan: Valutno vprašanje.** Temeljita razprava dr. Juro Jana nam odpira to vprašanje v vseh podrobnostih in delih, ki imajo stika z njim. Sam pravi v uvodu: Današnje valutne razmere postajajo vedno bolj nevdzdržljive in vprašanje, kako naj se uredi, vedno bolj pereča. Knjiga obsega 11 poglavij: I. Denar in njegova služba; prvotno bistvo denarja, vrednost merilo in vrednostna mera, plačilno sredstvo, vrste denarja, drž. denarna veljava, nasvetovane utopiščne denarne veljave, nameravani boljševiski denarni surogat, jamstvo za veljavnost drž. denarne veljave, prikljenenje zlatu v drž. meje, učinki dobre denarne veljave; II. Bankovec ter varovanje njegove veljave; Ustroj bankovne banke in njegovega poslovanja; Narodno - gospodarske odredbe za stalnost denarne veljave; aktivni državni proračun, prislilni zlatonovčni promet, trgovska in plačilna bilanca, zvišanje obrestne mere za pridržanje domačega zlata in kapitala, notranja narodnogospodarska politika; III. Papirnat denar; IV. Čeki, menice in drugi plačilni pripomočki; V. Medvojni upravljanje veljave v Avstroogrski, nje razvredovanje, gospodarske posledice in upostavitveni načrt; Razvredovanje valute radi drž. dolga pri bankovni banki, gospodarske posledice radi poslabšanja valute, državne odredbe in načela za upostavitve denarne veljave; VI. Kako se je valuta reševala v nasledstvenih državah od prevrata do mirovne pogodbe; VII. Delna rešitev valutnega vprašanja v mirovni pogodbi; bankovci avstroogrške bančne banke; VIII. Mejnarodni nasveti za rešitev valutnega vprašanja; IX. Kako se rešuje veljava v Italiji na Češkem in v Avstriji ter pod kakšnimi vzgledi; X. Valutno vprašanje v Jugoslaviji; celokupno narodno-gospodarsko premoženje cele države s proračunom možnih prihrankov, notranja narodno-gospodarska politika, državni proračun, državne obveznosti iz vojne in preobratne likvidacije, viri za aktiviranje državnega proračuna zblizanje veljačnega prava dejanskim gospodarskim in socialnim razmeram; XI. Ustanovitev vrednostne mere ter uvedba relativno vrednostnih plačilnih sredstev. — Ta razprava ne bo dobro služila v poljasenje le trgovskemu, obrtnemu in drugim stanovom, ki so z njim direktno prizadeti, temveč je zanimiva posebno za učitelstvo na trgovskih šolah in na višjih stopnjah sploh, ker je vprašanje aktualno in bo knjiga dober vir in pripomoček za poglobljenje in razlago tudi za šole.

— **k Slovensko - italijanska slovnica, sestavila Marica Stepančičeva (Gregorčič).** Podučba, primerna za samouke in za srednje šole. Knjiga obsega 207 strani in sledečo vsebino: **Glasoslovje in pravopis;** v abecedi, izreka posamičnih glasnikov, o podvojenosti nekaterih črk, o naglasu itd.; **Jezičkovne vaje in slovnica;** Družina (o govornih razpolih, o samostalnikih, o pridevnikih), v šoli (spol samostalnikov), hiša in stanovanje, deli človeškega telesa,

družba, obleka, čas, jedi in pijače, živali, stanovi, vas in mesto, gozd, vrt in njiva, priroda, cerkev in pokopališče, o človeških občutkih in svojstvih, o potovanju. Vsakemu praktičnemu delu je pridejan sistematično in metodično urejen oddelek iz slovnice in pravopisa. — Nadalje je oddelek čtiva, ki je prav v kratkem dobro izbran. — Posebno velike praktične vrednosti so razgovori (dialogi), ki so izbrani iz najnujnejšega vsakdanjega življenja: na obisku in ob srečavanju, o času, o vremenu, na izprehodu, v cerkvi, šoli in gledališču, v trgovini itd. — Pogovori (Discorsi.) — Slovnici je pridejan prav dobro izbran slovensko - italijanski in italijansko-slovenski besednjak in slovarček. — Predgovor nam pove sam o knjigi: »V drugič pošiljam v svet pričujočo knjigo, da seznanim z njo vse one Slovence, ki ne poznajo še blagolagane italijansčine, kakor i one, ki jo govore samo površno in ki se izražajo v svrhu razgovora le s takozvanim primorskim narečjem. — Mnenja sem, da bo moja slovnica dobrodošla marsikomu, zlasti srednješolski mladeži, ki s priučanjem — kakršno je podajem po natančnih predpisih didaktike in priprostega sistematičnega razvoja najpobrabnejše metode — zastemi gotovo vsaj po nekolkem poznavanju razkošno — razvitega italijanskega slovnstva. — In nado gojim, da bo moja slovensko - italijanska podučba prijazno sprejeta vsaj po ozemlju Jugoslavije, ki je zgodovinsko veleznamenite okoliščine postavljajo ramo ob ramo v sosedstvo z Italijo. — Predstoječa knjiga je že upeljana na realki v Idriji in v Gorici. Pisateljica je — kot bivša učiteljica — podala v knjigi ono učno metodo, ki je za učence najboljša in najlažja. Priporočati bi bilo, da bi bila knjiga vpeljana tudi pri nas, vsaj v Sloveniji, v one šole, kjer se poučuje italijansčina, ker je tudi za naše razmere knjiga zelo prikladna.

— **k Poprava. »Zvonček«** prinaša v svoji 10. številki med drugim tudi spis »Prekmurje« izpod peresa S—A R-ja. Jako sem se razveselil tega; dogodilo se je namreč prvič, da je naš »Zvonček« prinesel vsaj nekaj o novi naši pokrajini; mislil sem si: deca i onstran Mure bo spoznala nas, naše ljudi in navade. — A med čitanjem omenjenega spisa sem zgubil vse in zdi se mi, da ga bodo zgubili tudi moji šolarji, ko dobjijo to štev. »Zvončka« v roke. Gosp. S—A R-ju bi namreč svetoval, da ne piše potopisov, dokler res dobro ne pozna krajev, o katerih piše. — Prvič: Ni prva vas na poti iz Radene v Mursko Sobotu Tišina, ampak Petajinci (izvirki kisle vode)! Drugič: Tišina je lična kmetska vas. Zakaj je potrebno omenjati, da je na šoli v Tišini samoslovenski napis! To je vendar na vseh šolah v Prekmurju. Tretjič: V spisu stoji: »Hodil smo celo uro med samim rodovitnim poljem — nikjer nobenega drevesa več, nikjer vasi. Sli smo še dve uri — še po samoti, še po veliki ravnici. Samo tam daleč ob Muri smo videli cigansko vas...« Prijatelj — potopisec, kod si vendar hodil? Pot iz Tišine v Mursko Sobotu premeri 14leten deček z lahkoto v eni uri. Grede iz Tišine v Mursko Sobotu jo vendar mahaš po cesti, od katere so precejšnji sadni vrti oddaljeni komaj sto do petsto metrov. In v teh nasadli se belijo vasi: Tropovec, Gradišče, Murski Črnci in Svetahovec. Dalje pelje omenjena pot skozi prav prijeten gozdlič. Torej: »nobenega drevesa več, nikjer vasi?« — In ta ciganska vas? Predobro poznam te kraje, a ne vem za »cigansko vas ob Muri«. — Pač pa je levo od ceste — proti severu! — kakih štiri — do petsto korakov vstran 8 ciganskih kočic. Čudno se mi zdi, da se je vse to prezrlo; saj vendar na progi Radenci - Murska Sobotu še ne obratuje avto z spalno sobo! — Četrtrič: Park grofa Szaparyja ni prav nič razkošen. Zakaj ni natisnjena med tekstom tudi krasna stavba: meščanska šola v Murski Soboti? Ali se je mogoče tudi to prezrlo? Petič: premenjeni so tudi znamenitejši kraji: Beltinci, Bratonci in Dolnja Lendava. Ali je to vse? Kaj pa Križevci, G. Lendava, St. Jurij, Cankova itd. — Se bo kdo oglašil, češ, to je dlakocepec! Ne! »Zvonček« je namenjen našim mladim; ona ga tudi prido prebira — ona »Zvončku« veruje. Pišimo torej za »Zvonček« resnico! Posebno opisujemo našo domovino tako, kakor je res; saj je menda lepa dovolj; M-I-K-I.

— **k Matija Valjavec: Izbrani spisi za mladino.** Priredila Fran Erjavec in Pavel Fleré. Z risbami okrasil Rajko Šubic. Učiteljska tiskarna se je lotila hvaležne naloge, da nam izda vse slovenske klasike v elegantni in ilustrirani mladinski izdaji, ki jo urejata in prirejata Fr. Erjavec in Pavel Fleré, ilustrirajo pa naši najboljši umetniki. Za Levstikom in Erjavcem je izšel sedaj Matija Valjavec, ki gotovo spada med naše najljubeznivejše pesnike, njegove znamenite pripovedne pesmi so pa pravi biseri naše literature. Izbranim njegovim pesmim je dodana tudi kopica njegovih narodnih pripovedk, ki so najbolj značilne za tega našega klasičnega nabiratelja narodnega blaga. V Valjavčeva dela uvaja bravec obširen, doslej najzvrnejši pesnikov življenjepis, zaključuje jih pa podoben »Tolmaček. Knjigo krasil 13 lepih ilustrativnih risb nadarjenega našega grafika R. Šubica, ki stopa s tem delom prvič pred slovensko javnost. Po knjigi gotovo ne bo sezala samo naša mladina, temveč tudi odraslo občinstvo, zlasti, ker so Valjavčeva dela že davno pošla. Sploh bi ne smela manjkati ta krasna zbirka v nobeni slovenski hiši in knjižnici. Valjavcu slede Stritarjevi izbrani mladinski spisi, ki so že v tisku.

Iz naše stanovske organizacije.

Gibanje okrajnih društev v Slovenii.

+ **LJUBLJANSKO UČITELJSKO DRUŠTVO** zboruje v soboto, 18. novembra t. l., ob 6. uri zvečer na šentjakovski šoli s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo predsednika.
2. Višji in doživljaji s potovanja po Čehoslovaški republiki. Predava tovarišica gospa Engelmannova.

3. Slučajnost.
Prosimo polnoštevilne udeležbe!

Obd. + **UČITELJSKO DRUŠTVO ZA MEŽIŠKO DOLINO** v četrtek 23. novembra ob pol 9. uri v šolskem poslopiu v Prevaljah. Na dnevnem redu je: 1. Naše stališče v šolsko - reformnih

in vzgojnih vprašanjih. (Mlačnik). 2. Naš ideal kmetske občine kot gospodarske in kulturne zajednice. (Mencin). 3. Šolsko vrtnarstvo v okraju (Košir). 4. Poročilo o blejski skupščini. — P. Mocnik.

+ **LJUBLJANSKO UČITELJSKO DRUŠTVO** je prvič zborovalo v letošnjem šolskem letu 7. oktobra na šentjakovski šoli. Zborovanje je bilo kljub slabemu vremenu dobro obiskano. Predsednik otvoril točno ob 6. uri zborovanje, pozdravi vse navzoče, posebej še predavatelja g. univ. profesorja dr. Vebra in g. višji šol. nadzornika Gangla. Nato se v vznesenih besedah pokloni umrli tov. Emil Zerjavovi, spominjajoč se njenih lepih lastnosti kot vestna in marljiva učiteljica ter značajna koleginja. Slava njenemu spominu! — Sledilo je predavanje g. univ. prof. dr. Vebra: **Analiza človeških zmot.** Ker je tema jako obširna, je g. predavatelj razdelil vsa snov na več enournih predavanj. Glavne vodilne misli tega predavanja priobčimo pozneje v celoti, ko bodo vsa predavanja končana. G. predavatelj je žel za svoje predavanje burno odobravanje, čeprav je služilo to predavanje samo kot uvod. — Nato je sledilo poročilo tovariša Janka Lenarčiča o višjih iz potovanja po Bosni in iz II. državno skupščine v Sarajevu. Poročevalec je kratko orisal posebnosti Hrvaške in Bosne v etnografskem, geografskem in kulturnem oziru, dalje znamenitosti Šeher-Sarajeva, navade njegovih prebivalcev, ki so nastale kot posledica različnih verov-zpovedanj, jezikov in pod vplivi raznih zgodovinskih ter klimatičnih faktorjev, a vmes je vpletel posamezne karakteristične slike s skupščine, da bi služile v ilustracijo čustvovanj in značajev posameznikov, kot zastopnikov vseh pokrajin Jugoslavije, ki se javljajo v trenutku treznega, mirnega govora ter v največji razburjenosti. Zanimivo je bilo dalje poročilo o poteku debate, o kritiki opozicije in končno o zadržanju in pisavi sarajevskega časopisja ob priliki skupščine. — Referat naj bi priobčil tudi naš strok. list, a vsled pomanjkanja prostora se ta misel pozneje opusti. Pri slučajnostih opozarja tov. **Grum na plodonosno delovanje Slovenske šolske Matice** in vabi učitelstvo k pristopu. Končno se po daljši debati sprejme sledeča resolucija, ki se tiče nadzorovanja pri šolskih mašah: Višji šolski svet je v zadnji seji sklenil, da učitelstvo ni obvezano, nadzorovati šolskih otrok pri odslej neobligatnih šolskih mašah, a ki še do danes ni uradno obvestil šolskih vodstev o tem svojem sklepu. Ker g. katehetje iz tega razloga še nadalje uvajajo šolske maše, nekateri šolski voditelji pa uradno učitelstvo pozivajo k tozadevni inšpekciji, nastajajo med učitelstvom in voditelji nesoglasja in vzemirnljiva nasprotstva, kar gotovo ni v prospek mirnega dela v šoli. **Ljubljansko učiteljsko društvo naproša vsled tega Višji šolski svet, da vsled navedenih razlogov svoj tozadevni sklep nemudoma uradno razglasi vsem tukajšnjim šolskim vodstvom in s tem zabrani vsakojaki preprič oziroma medsebojno prekeranje v šoli.** — Resolucija se odpošlje na merodajno mesto. Nato predsednik zaključil zborovanje. — Tajnik.

+ **SLOVENJEBISTRISKO UČITELJSKO DRUŠTVO** je zborovalo dne 19. oktobra na deški šoli v Sl. Bistrici ob dobri udeležbi.

Tovariš predsednik navdušuje v svojem pozdravnem govoru tovariše in tovarišice, naj redno posejajo društvena zborovanja, naj med nas pohiti vsak, ki mu je lasten napredek in tovarištvo srčna zadeva.

Ko so se prečitali došli dopisi, je predaval tov. predsednik kot delegat učit. društva o **blejski skupščini.**

Ker je bil udeležencem potek skupščine več all manj znan iz poročil »Učit. Tov.«, se ni oziral na posameznosti, temveč je govoril o točki, ki je najbolj razburjala duhove, namreč o delitvi pokrajin v oblasti.

Navajal je razloge v prilog delitvi v ljubljansko in mariborsko oblast, pozabil pa tudi ni razlogov, ki so proti delitvi ter omenil, da se bo naposled ukrenilo le to, kar zahteva ustava. Tovarišica Hribarjeva je kaj zanimivo podajala vtise s svojega potovanja v Sarajevo ter o poteku skupščine. Pripovedovala je tako živo, da smo jo v duhu spremljali na njenih potih ter ob enem občudovali, da se nismo mogli udeležiti zanimivega potovanja.

Oba poročevalca sta žela živahen aplavz v zahvalo za njih poročili: Obnavnavale so se še društvene in stanovske zadeve.

Praznovanje petdesetletnice učiteljskega društva, ki bi se imelo vršiti letos meseca novembra, se iz več razlogov odloži na prihodnjoo pomlad.

H koncu so se sprejele sledeče resolucije: 1. Učitelstvo slovenjebistrškega okraja protestira proti temu, da se je uknila voditeljem funkcijska doklada, ki je itak sramotno minimalna.

2. Učitelstvo zadnjič obupno prosi, da se že vendar enkrat uredi draginske doklade in naj se nam podeli nabavni prispevek.

Merodajni krogi naj pomislijo, da učitelj, ki se zaman bori z vsakdanjimi skrbmi, ne more mladine navduševati za ideale, temveč mora izgubiti vero v socialno pravičnost.

3. Knjižvodstvo pokrajinske vlade naj kratko zabeleži na plačilnem listu, zakaj se je odredil odtegljaj pri plači.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

— Poročilo o koncertu moravskih učiteljic prinesemo v prihodnji številki.

Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani. Odgovorni urednik: Franc Štrukelj. Last in zal. UJU — poverjen. Ljubljana.

Štev. 2940.

RAZPIS STALNEGA UČITELJSKEGA UČNEGA MESTA.

S privolitvijo višjega šolskega sveta štev. 14530 z dne 3. nov. 1922 se razpisuje v stalno namestitev služba učitelja na deški osnovni šoli IV. v Mariboru.

Pravilno opremljene prošnje je treba vpsolati mestnemu šolskemu svetu v Mariboru najkasneje do dne

4. decembra 1922.

Mestni šolski svet

v Mariboru, dne 4. novembra 1922.

Predsednik: V. Grčar, l. r.